

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1901

Ἔτος 23ον.—Ἀριθ. 8

ΑΙ ΑΝΕΨΙΑΙ ΤΟΥ Κ^{ου} ΒΩΡΚΕ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια).

ΟΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τὸ καλοκαίρι, ὁ κ. Βώρκε, ἡ Ρόζα καὶ ἡ Βριγίτα ἐπῆγαν εἰς μίαν ἐξοχὴν παραθαλασσίαν. Ἡ Βριγίτα ἦτο εὐτυχιστάτη, διότι ἡ μίς Σμιλλυ δὲν τοὺς εἶχε συνοδεύσει, καὶ αὐτὴ τώρα πλέον ἦτο τὸ πᾶν διὰ τὸ παιδί, — δηλαδὴ τὸ πᾶν ὕστερ' ἀπὸ τὸν θεῖον Ἀρχην. Αὐτὴ μόνη ἐφρόντιζε καὶ ἐπεριποιεῖτο τὸ καμάρι τῆς, τὸ χρυσό της παιδάκι, ἀφίνουσα εὐχαρίστως τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸν θεῖον Ἀρχην, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἔχῃ αὐτὴ τὴν δευτέραν. Οὕτω καὶ οἱ τρεῖς ἦσαν εὐχαριστημένοι.

Ἡ Ρόζα ἔσκαπτεν εἰς τὴν ἄμμον τῆς παραλίας τρύπας, αἱ ὅποιαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγέμιναν νερόν, καὶ ὁ θεῖος Ἀρχης ἐκάλυπτο πλησίον τῆς. Ἐπειτα τῆς κατεσκεύαζε μεγάλα φρούρια ἀπὸ ἄμμον, μὲ τείχη, μ' ἐπάλξεις, μὲ τάφρους βαθείας γύρω-γύρω, καὶ μὲ γεφύρας ἐπάνω εἰς τὰς τάφρους. Τότε ἡ Ρόζα καὶ ὁ θεῖος τῆς, χειροπιασμένοι, ἐκύτταζαν μαζὶ τὸν φοβερὸν ἐχθρόν, τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία προσέβαλλε τὸ φρούριον, καὶ μετὰ πολλὰς καὶ ἐπιμόνους ἐφόδους, τὸ ἐκρήμνιζε καὶ τὸ κατέστρεφεν.

Ὁ θεῖος Ἀρχης ἐνόμιζεν ὅτι ἡ θεὰ τῆς θαλάσσης θάφυνιζεν εἰς τὸν νοῦν τῆς Ρόζας καμμίαν ἀνάμνησιν περὶ τοῦ ταξιδίου τῆς ἢ τοῦ ναυαγίου τῆς Λεοκίας. Περὶ τῆς, περὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε ἠλπιζε νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας πληροφορίες. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς του διεψεύσθη. Ἡ Ρόζα ἦτο πολὺ μικρά, ὥστε νὰ χαραχθοῦν εἰς τὴν μνήμην τῆς ἐκεῖνα τὰ γεγονότα. Ἐφλυαροῦσεν, ἐκελευδοῦσε κατὰ τὸ σύνθηρος διὰ κάθε πρᾶγμα

ποῦ τὴν ἐνδιέφερον, ἀλλ' αἱ ἐρωτήσεις τοῦ κ. Βώρκε ἔμενον χωρὶς ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν. Ἐν τούτοις, τὴν πρώτην φορὰν ποῦ εἶδε κολυμβητάς, ἐξέβαλε κραυγὰς τρόμου, δὲν ἠθέλησε μὲ κανένα τρόπον νὰ τὴν βάλουν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπιθύρισε κατὰ ἄορίστα καὶ ἀσυνάρτητα διὰ «τὰ καϊμένα τὰ κεφαλάκια ποῦ ἔχάνοντο ἐστὶ νερό» καὶ διὰ «τὰς φωνὰς καὶ τὰ κλάμματα.» Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ὅλον. Ἡ θεὰ τῶν κολυμβητῶν, τοὺς ὁποίους ἔδλεπε καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς ἐσυνείθισεν, ἐξήλειψεν ἀπὸ τὴν μνήμην τῆς

καὶ «τὰ καϊμένα τὰ κεφαλάκια, ποῦ ἔχάνοντο ἐστὶ νερό.»

Καὶ ἐπέστρεψαν τὸν χειμῶνα εἰς τὸ Δουβλίον. Αὐτὸ ἔκαμναν κάθε χρόνον, καὶ ἡ ζωὴ ἐπερνοῦσεν εὐχάριστα πότε εἰς τὴν παραθαλασσίαν ἐξοχὴν, καὶ πότε εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν. Ἡ Ρόζα ἐμεγάλωνεν, ἐμάνθανε νὰ διαβάξῃ, νὰ γράφῃ καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Δύο ἔτη ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ τὴν ἤρυν ὁ θεῖος Ἀρχης κοιμισμένην εἰς τὴν πολυθρόναν του, δύο ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Ρόζα θὰ ἦτο ἐξαετής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΝΕΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ὅλαι αἱ μικραὶ φίλαι τῆς Ρόζας εἶχαν τὸ birthday των, δηλαδὴ τὰ γενέθλιά των, τὰ ὁποῖα ἐώρταζαν κάθε χρόνον.

Καὶ ἡ Ρόζα ἀπορούσε, διατὶ τάχα μόνη αὐτὴ νὰ μὴν ἔχῃ τὰ ἰδικά της! Λοιπὸν ὁ θεῖος Ἀρχης ἀπεφάσισε νὰ ἔχῃ καὶ ἡ ἀνεψούλα του τὸ birthday της, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα κοριτσάκια. Καὶ ποίαν ἡμέραν νὰ ἐκλέξῃ καλλίτερα διὰ τὴν ἐορτήν, παρὰ τὴν ἡμέραν ποῦ ἡ Ρόζα ἦλθεν εἰς τὸ σπίτι του καὶ ἤρχισεν ὁλωσδιόλου νέαν ζωὴν.

Τὴν πρώτην φορὰν ποῦ ἦλθεν αὐτὴ ἡ ἐπέτειος, ἐδῆλωσαν ὅτι ἡ Ρόζα ἔγινε πέντε ἐτῶν. Ὁ θεῖος Ἀρχης, ἡ μίς Σμιλλυ καὶ ἡ Βριγίτα τῆς ἔκαμαν ὄψω. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Ἀρχης προσέφερεν εἰς τὴν μικρὰν του κυρίαν ἄνθο-δέσμεν ἀπὸ σπάνια ἄνθη.

Εἰς τὰ δεύτερα γενέθλιά της, ἡ Ρόζα ἦτο ἕξι ἐτῶν. Εἶχε μεγαλώσῃ, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι κοντεύει πλέον



«Εἶδον τότε ἓνα παράξενον ὄμιλον.» (Σελ. 62, στήλ. 6'.)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ



ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ Φ. ΖΗΝΩΝΟΣ

Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Καννασία* εἰς τὸν 64ον Διαγωνισμόν τῶν Δύσεων.
(Ἰδε Διάπλαιν 1900, σελ. 422.)

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Η «ΓΑΡΙΠΑΡΗ» ΚΑΙ Η «ΜΑΛΛΙΝΕΤΤΑ»

Τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας, μετὰ ὀκτώωρον πλοῦν ἀπὸ τοῦ Λας - Βονίτας, ὁ Σίμω ν Βόλ ι β α ρ ἔφα-
σεν αἰσίως εἰς τὴν κωμόπολιν Καϊκάραν καὶ ἀφῆκε τοὺς ἐπιβάτας του, — ἐκείνους, ἐννοεῖται, ἐκ τῶν ἐπιβατῶν του, ὅσοι δὲν ἐσκόπευαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξείδιον διὰ τοῦ Ἀπούρη, μέχρι τοῦ Ἀγίου Φερνάνδου ἢ τῆς Νουτρίας.

Ἡ τριάς τῶν γεωγράφων, ὁ λοχίας Μαρσιάλης καὶ ὁ ἀνεψιός του Παῦλος Κερμῶρ, μετὰ τινων ἄλλων, ἦσαν ἐκ τῶν ἀποβιβάσθεντων εἰς τὴν Καϊκάραν. Τὴν ἐπαύριον, ἅμα τῇ αὐγῇ, ὁ Σίμω ν Βόλ ι β α ρ θάηρχετο ἐκ τῆς κωμοπόλεως, διὰ νάναπλεύσῃ τὸν Ἀπούρη, μέχρι τῶν προπύλων τῶν Κολομβιανῶν Ἀνδῶν.

Ὁ κ. Μιγκέλ δὲν παρέλειψε νάνακοι-
νώσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους του ὅσα ἤ-
κουσεν ἐκ στόματος τοῦ Παύλου κατὰ
τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ διοικητοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς ἐγνώριζον τώρα, ὅτι ὁ Παῦ-
λος ἀπῆρχετο πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ πατρὸς
του, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν γηραιῶ στρα-
τιωτικοῦ, τοῦ λοχίου Μαρσιάλῃ, τὸν ὁ-
ποῖον ἀπεκάλει θεῖόν του. Πρὸ δεκαεσ-
τῶν ἐτῶν, ὁ συνταγματάρχης Κερμῶρ
εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐκ Γαλλίας, μεταβαί-
νων εἰς Βενεζουέλαν. Διὰ ποίαν αἰτίαν
εἶχεν ἐκπατρίσθῃ, ποῦ εὕρισκετο, τί ἔ-
καμνεν εἰς τὰς ἀπωτάτας ἐκείνας χώρας,

ἴσως τὸ μέλλον θά τ' ἀπεκάλυπτε. Τὸ
βέβαιον εἶνε, ὡς ἐξήγετο ἐξ ἐπιστολῆς,
τὴν ὁποίαν ἔγραψε πρὸς ἕνα φίλον του, —
ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία ἀνεκοινώθη εἰς τὸν
υἱὸν του πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς,
— τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ συνταγματάρχης
τῷ 1879 ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν Ἀγίον Φερ-
νάνδον τοῦ Ἀταβάπου, μολονότι ὁ διοι-
κητὴς τοῦ Κάουρα, ὁ ὁποῖος διέμενε
τότε εἰς τὴν κωμόπολιν ἐκείνην, δὲν
ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Ἰδοὺ λοιπὸν πρὸς ποῖον σκοπὸν ὁ
Παῦλος Κερμῶρ ἀπεφάσισε νάναλῃθι τὸ
μακρόν, τὸ ἐπίπονον καὶ κινδυνώδες τοῦ-
το ταξείδιον. Παιδίον μόλις δεκαεπταε-
τῆς, ἐπιχειροῦν τόσῳ μέγα ἔργον, δὲν ἦ
το δυνατόν παρὰ νὰ συγκινήσῃ τὰς εὐ-
αισθητοὺς ψυχάς. Οἱ κκ. Μιγκέλ, Φέ-
λιπ καὶ Βαρνίνας ὑπεσχέθησαν πρὸς ἑαυ-
τοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους νὰ βοηθήσουν
τὸν Παῦλον ὅσῳ τὸ δυνατόν, ἂν, ἐννοεῖ-
ται, θὰ κατώρθωναν μέχρι τέλους νὰ μα-
λάξουν τὸν ἄγριον λοχίαν, ὥστε νὰ τοῖς
ἐπιτρέψῃ νὰ συνάψουν σχέσεις μετὰ τοῦ
ἀνεψιοῦ του, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐ-
γίνετο ἴσως, ἂν μάλιστα μετὰ τὸ αὐτὸ
πλοίαριον ἐμελλε νὰ ταξειδεύσουν μέχρι
τοῦ Ἀγίου Φερνάνδου.

Ἡ Καϊκάρα ἔχει πεντακισχιλίους πε-
ρίπου κατοίκους καὶ δέχεται ξένους συ-
χνά. Ὑπάρχουν λοιπὸν δύο ξενοδοχεῖα
μικρά, — καλυδόπιτα μᾶλλον, — εἰς
ἐν τῶν ὁποίων θὰ κατέλυνον οἱ τρεῖς Βε-
νεζουελανοὶ καὶ οἱ δύο Γάλλοι, τὰς ὁ-
λίγας ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ διέ-
μενον εἰς τὴν κωμόπολιν.

Τὴν ἐπαύριον, 16 Αὐγούστου, ὁ λο-
χίας Μαρσιάλῃ καὶ ὁ Παῦλος ἐπεσκέ-
ψθησαν τὴν Καϊκάραν, φροντίζοντες ἐν
τῷ μεταξύ νὰ εὕρουν πλοίαριον.

Ἡ κωμόπολις, χωμένῃ μεταξὺ τῶν
πρώτων ὑψωμάτων τῆς βουνοσειρᾶς τῆς
Παρίμας καὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ πο-
ταμοῦ — ἀπέναντι τῆς πολίχνης Καθρού-
τας ἡ ὁποία κατέχει τὴν ἀριστερὴν, —
ἔχει ὄψιν φαιδρωτάτην. Πρὸ αὐτῆς ἐκτεί-
νεται μία νήσος, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας
συχνέστα ἀπαντᾷ κανεῖς εἰς τὸν Ὀρε-
νόκον, κατὰφυτος ὅλη ἀπὸ ὠραία δένδρα.
Ὁ μικροσκοπικὸς λιμὴν τῆς διαγράφει-
ται μεταξὺ τῶν μαζῶν ἐκ γρανίτου βρα-
χων, οἱ ὁποῖοι περιβάλλουν τὴν ὄχθην.
Ἐχει περὶ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα κα-
λύδας, — οἰκίας, ἂν προτιμᾷτε, — τὸς πε-
ρισσότερας λιθοκτιστοὺς, μετὰ στέγας ἄλ-
λοῦ μὲν ἀπὸ φύλλα φοίνικος ἄλλοῦ δὲ
ἀπὸ πλίνθους, τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα τῶν ὁ-
ποίων ἐξαίρεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν πρασι-
νῶν.

Εἴπομεν, ὅτι ὁ Παῦλος Κερμῶρ καὶ ὁ
λοχίας Μαρσιάλῃ ἐφρόντιζαν ὁλονὲν νὰ
εὕρουν πλοίαριον. Τὸ ἴδιον ἔκαμνον καὶ
οἱ τρεῖς γεωγράφοι. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο
τόσον εὐκόλον, διότι ὁ πλοῦς τοῦ ἰδιοτρό-
που Ὀρενόκου παρουσιάζει πολλὰς δυσ-

χερείας, τὰ δὲ πλοίαρια, κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν αὐτὴν τῶν βροχῶν, ἔπρεπε νὰ διευ-
θύνωνται συχνὰ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου καὶ
πάντοτε ἐναντίον τοῦ ρεύματος. Ἀφ' ἐνὸς
λοιπὸν ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ πλοίαριον στε-
ρεόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πλήρωμα ἐξ ἀνδρῶν
ἱκανῶν, πεπειραμένων καὶ θαρραλέων.
Ὁ κ. Μιγκέλ ἐσυλλογίζετο ὅτι, ἂν οἱ
δύο Γάλλοι ἐπέθοντο νὰ συνταξειδεύσουν
μετὰ τῶν τριῶν γεωγράφων, τὸ πρᾶγμα
θὰ διευκολύνετο πολὺ, διότι ἐν ταιαύτῃ
περιπτώσει θὰ ἐξέλεγον ἐν μόνον πλοιά-
ριον, — ἄρκετὸν νὰ περιλάβῃ ἀνέτως πέν-
τε ἐπιβάτας, — καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἐν
μόνον πλήρωμα, ἀποτελούμενον ἐξ ἰθα-
γενῶν Βανίτων, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται
διὰ τὴν ναυτικὴν τῶν ἐμπειρίαν.

Ἀγόμενος ἀπὸ τὴν ἰδέαν αὐτὴν τοῦ
κοινοῦ συμφέροντος, ὁ κ. Μιγκέλ ἤτα-
ἀποφασισμένος νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὸν λο-
χίαν Μαρσιάλῃ, καὶ μόλις τὸν εἶδεν εἰς
τὸν λιμενίσκον τῆς Καϊκάρας, μετὰ τοῦ
Παύλου, ἐτοιμαζόμενον νὰ ναυλώσῃ πλοί-
αριον, δὲν ἐδίστασε νὰ τοὺς πλησιάσῃ.

Ἀμέσως ὁ λοχίας Μαρσιάλῃ συνέ-
σπασε τὰς ὀφρὺς καὶ ἔλαβεν ὕψος πολ-
ὸλίγον ἐνθαρρυντικόν.

— Κύριε λοχία, τῷ εἶπεν ὁ κ. Μι-
γκέλ γαλλιστί, — ὠμίλει δὲ τὴν γαλλικὴν
εὐχερέστατα, — εἴχαμεν τὴν εὐχαρίστησιν
νὰ συνταξειδεύσωμεν μετὰ τὸν Σίμω ν Βόλ
ι β α ρ.

— Καὶ νάποβιθασθῶμεν χθὲς τὸ βρά-
δυ, ἀπήντησεν ὁ λοχίας Μαρσιάλῃ, εὐ-
θυτενῆς καὶ μετὰ συννηωμένους τοὺς πόδας,
ὡς εἰς παράταξιν.

Ὁ κ. Μιγκέλ προσεποιήθη ὅτι δὲν
ἐνόησε τὴν δυσμενῆ σημασίαν τῆς φρά-
σεως ταύτης, καὶ ἐξηκολούθησεν:

— Οἱ δύο φίλοι μου καὶ ἐγώ, μόνον
εἰς τὸ Λας Βονίτας. . . ἀπὸ μίαν συνομι-
λίαν μεταξὺ τοῦ ἀνεψιοῦ σας. . .

Τὰ χεῖλη τοῦ λοχίου ἤρχισαν νὰ κι-
νοῦνται σπασμωδικῶς. Κακὸν σύμπτωμα.

— Πῶς εἶπατε; . . . ἀπὸ μίαν συνομι-
λίαν; διέκοψε τὸν κ. Μιγκέλ.

— Ναί, μεταξὺ τοῦ κ. Παύλου Κερ-
μῶρ καὶ τοῦ διοικητοῦ, ἐμάθαμεν ὅτι ἐ-
πρωτίθως νάποβιθασθῇτε εἰς Καϊκάραν.

— Νομίζω ὅτι δὲν εἴχαμεν ἀνάγκην
νὰ ζητήσωμεν τὴν ἄδειαν κανενός! ἀπήντησεν ὁ γρυνιάρης ξηρῶς.

— Βεβαίως κανενός! ὑπέλαβεν ὁ κ.
Μιγκέλ, ἀποφασισμένος νὰ μὴ δώσῃ
προσοχὴν εἰς τὰς δυσμενεῖς διαθέσεις τοῦ
λοχίου· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔμαθα ποῖος εἶνε ὁ
σκοπὸς τοῦ ταξιδίου σας. . .

— Μία! . . . ἐψιθύρισεν ὁ Μαρσιάλῃ,
ὡς νὰ ἐλογάριαζε ποσάκις ἔπρεπε νὰ
παντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ὑποχρεω-
τικοῦ γεωγράφου.

— Ὑπὸ ποίας περιστάσεις ὁ ἀνεψιός
σας ἀπῆρχεται πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ συν-
ταγματάρχου Κερμῶρ, τοῦ πατρὸς του. . .

— Δύο! . . . ἐμουρμούρισεν ὁ λοχίας

— Καὶ ὅτι σκοπεύετε νάναπλεύσετε
τὸν Ὀρενόκον μέχρι τοῦ Ἀγίου Φερ-
νάνδου. . .

— Τρεῖς! . . . ὑπετραύλισεν ὁ λοχίας.

— Ἐρχομαι νὰ σας ἐρωτήσω, ἀφ' οὗ
οἱ σύντροφοί μου καὶ ἐγὼ μεταβαίνομεν
εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ἂν δὲν θὰ ἦτο καλλί-
τερον, συμφερότερον, ἀσφαλέστερον, νὰ
καμώμεν τὸ ταξείδιον ἀπὸ Καϊκάρας εἰς
Ἀγίον Φερνάνδον μετὰ τὸ ἴδιον πλοιά-
ριον. . .

Καλλιτέρα, συμφερότερα πρότασις
δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνη! Καμμίαν εὐ-
λογωφανῇ αἰτίαν δὲν θὰ εὕρισκεν ὁ λο-
χίας Μαρσιάλῃ διὰ νὰ τὴν ἀπορρίψῃ.
Καὶ ὅμως, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ
διστάσῃ, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ κανὲν τὸν
ἀνεψιόν του διὰ τὸν τύπον, ἀπήντησε
ξηρότατα:

— Μᾶς κάμνετε, κύριε, μεγάλην τι-
μὴν. . . Ἡ πρότασίς σας εἰμπορεῖ νὰ
εἶνε συμφέρουσα ὅσον θέλετε, ἀλλά. . . δὲν
ἀρμόζει. . . εἰς ἡμᾶς τοὐλάχιστον δὲν
ἀρμόζει.

— Καὶ τί ἔχει τὸ ἀνάρμοστον; ἡρώ-
τησεν ὁ κ. Μιγκέλ, εἰς ἄκρον ἐκπλητ-
τόμενος ὅτι ἡ πρότασίς του ἐκακίζετο ὡς
ἀπρεπής.

— Ἐχει τοῦτο τὸ ἀνάρμοστον. . .
ὅτι δὲν μας ἀρμόζει! ἀπήντησεν ὁ λο-
χίας Μαρσιάλῃ.

— Θὰ ἔχετε βέβαια τοὺς λόγους σας
διὰ νὰποκρίνεσθε ἔτσι, κύριε λοχία, ἀ-
πήντησεν ὁ κ. Μιγκέλ. Ἐν τούτοις, ἀφ'
οὗ ἀπέβλεπα μόνον εἰς ἀλληλοβοήθειαν,
νομίζω ὅτι ἡ πρότασίς μου ἤξιζεν ἀπάν-
τησιν ὀλιγώτερον προσβλητικὴν. . .

— Λυποῦμαι πολὺ, κύριε Μιγκέλ. . .
ἀπαιτῶμαι ἀλλὰ δὲν ἠμπορούσα νὰ σας
ἀπαντήσω παρὰ μετ' ἄρνησιν. . .

— Ναί! ἀλλὰ ἡ ἄρνησίς σας ἠμπο-
ροῦσε νὰ διασώξῃ τοὐλάχιστον τὰ προ-
σχήματα· ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζω
εἰς τὴν συμπεριφορὰν σας τὴν γαλλικὴν
εὐγένειαν. . .

— Ἐ, κύριε μου, ὑπέλαβεν ὁ γηραιὸς
στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ἐξάπτε-
ται· δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ τύπων εὐγε-
νείας. Μοῦ ἐκάματε μίαν πρότασιν. . .

τὴν πρότασιν αὐτὴν ἔχω λόγους νὰ μὴν
τὴν δεχθῶ, καὶ σὰς το εἶπα ὅπως μοῦ
ἤλθε καὶ ὅπως μοῦ ἄρεσε, χωρὶς νὰ πο-
λυσοτισθῶ γιὰ εὐγένειες. Ἀ μὰ τὸ
ναί! Ἄν σας ἀρέσῃ, καλὰ ἂν δὲν σας
ἄρεσῃ. . .

Ὁ κ. Μιγκέλ ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ὕ-
ψος ἀγέρωχον, καὶ ὁ λοχίας Μαρσιάλῃ
δὲν εἶχε τὸ προτέρημα τῆς ὑπομονῆς.
Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος Κερμῶρ ἔκρινε κα-
λὸν νὰ ἐπέμβῃ, λέγων:

— Κύριε, σὰς παρακαλῶ νὰ συγχωρή-
σατε τὸν θεῖόν μου. Ὁ σκοπὸς του δὲν
ἦτο νὰ σας προσβάλῃ. Ἡ πρότασίς σας
μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην σας καλωσύνην,
καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, θὰ ἦ-

μεθα πολὺ εὐτυχεῖς νὰ τὴν ἐπωφεληθῶ-
μεν. . . Ἀλλ' ἔχομεν σκοπὸν νὰ πάρω-
μεν πλοίαριον μόνοι μας, νὰ το ἔχωμεν
πάντοτε εἰς τὴν διαθέσιν μας καὶ νὰ το
διευθύνωμεν κατὰ τὰς περιστάσεις. Διότι,
πολὺ πιθανὸν αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας
θὰ λάβωμεν καθ' ὁδόν, νὰ μας ἀναγκά-
σουν νὰ μεταβάλωμεν δρομολόγιον καὶ
νὰ σταματήσωμεν εἴτε εἰς τὴν μίαν πο-
λίχνην εἴτε εἰς τὴν ἄλλην. . . Τελος-
πάντων, ἔχομεν ἀνάγκην τῆς ἐλευθερίας
τῶν κινήσεών μας.

— Πολὺ καλὰ, κύριε Κερμῶρ, ἀπε-
κρίθη ὁ κ. Μιγκέλ. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ
σας στενοχωρή-
σωμεν εἰς τίπο-
τε. . . καὶ παρὰ
τὴν. . . ἀπότομον
κάπως ἀπάντη-
σιν τοῦ κ. θείου
σας. . .

— Ἀπάντη-
σις ἀρχαίου
στρωτιωτικοῦ,
κύριε! ἀνέκρα-
ξεν ὁ λοχίας
Μαρσιάλῃ.

— Ἐστὼ! . .
Ὅπωςδήποτε,
ἂν οἱ φίλοι μου
καὶ ἐγὼ εἴμπο-
ροῦμεν νὰ σας
φανώμεν κατὰ
τι χρήσιμοι εἰς
τὸ ταξείδιον. . .

— Σὰς εὐ-
χαριστοῦμεν ὁ
θεῖός μου καὶ
ἐγώ, κύριε, ἀ-
πήντησεν ὁ νε-
ανίσκος, καὶ ἐν
ἀνάγκῃ, πιστεύ-
σατε ὅτι δὲν θὰ
διστάσωμεν νὰ
ζητήσωμεν τὴν
βοηθειάν σας.

— Τάκοῦτε,
κύριε λοχία·
ἡρώτησεν ὁ κ.
Μιγκέλ, εἰς τό-
νον κατὰ τὸ ἡ-
μισὺ ἄστυον
καὶ κατὰ τὸ ἡμισὺ σοβαρόν. Τ' ἀκούτε;
— Τ' ἀκούω, κύριε γεωγράφε! ἀπήν-
τησεν ὁ λοχίας Μαρσιάλῃ, ἄρκετα ἀπο-
τόμως πάλιν, διότι δὲν ἐννοοῦσε νὰ κατα-
θέσῃ τὰ ὅπλα, μεθ' ὅλας τὰς προσχω-
ρήσεις τοῦ κ. Μιγκέλ, ὁ ὁποῖος ἦτο
πραγματικῶς ὁ καλλίστος καὶ ὑποχρεω-
τικώτατος τῶν ἀνθρώπων.

Τότε ὁ κ. Μιγκέλ ἔτεινε τὴν χεῖ-
ρα πρὸς τὸν Παῦλον, τὴν ὁποίαν οὗτος
ἔθλιψε φιλικῶτατα, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦς ὀ-
φθαλμοῦς τοῦ ἄγριου θεοῦ τοῦ ἐξηκοντί-
σθην δύο φοβεραὶ ἀστραπαὶ, συνοδευθεῖ-
σαι καὶ ἀπὸ παρατεταμένον γρύλλισμα. . .

Ὅταν ὁ λοχίας Μαρσιάλῃ καὶ ὁ νέος
ἔμειναν μόνοι, ὁ πρῶτος εἶπε:

— Εἶδες τί ὑποδοχὴ πού τοῦ ἔκαμα
τοῦ κυρίου;

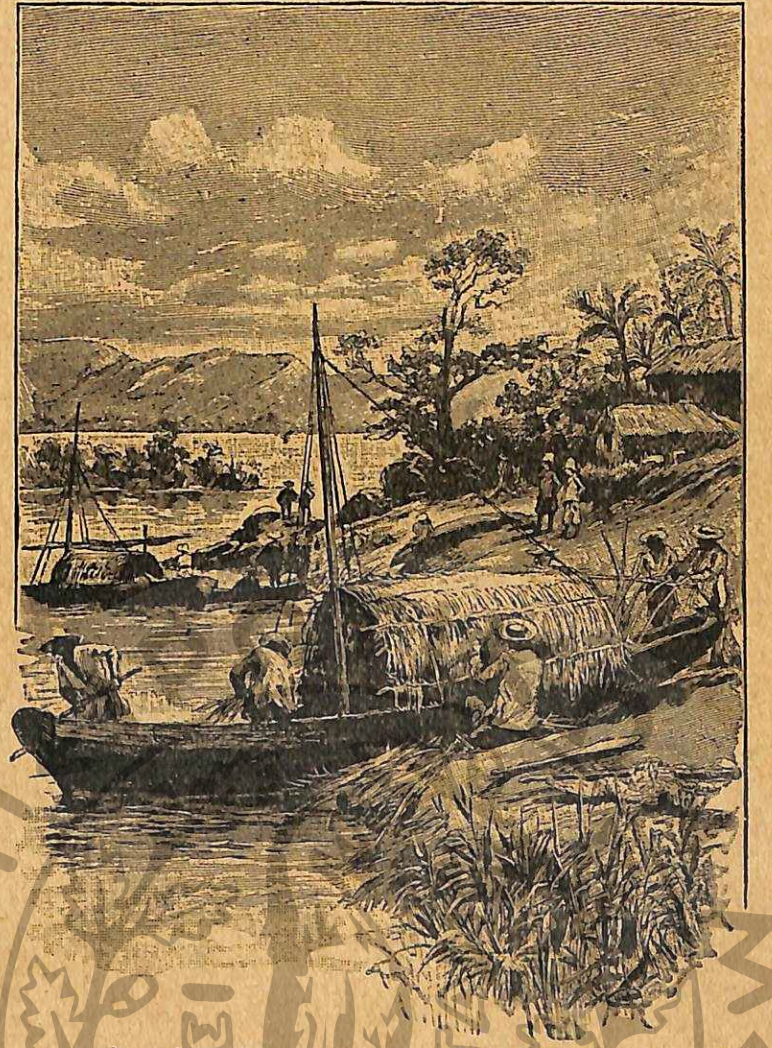
— Ἐκαμες πολὺ ἄσχημα.

— Ἀσχημα;

— Ἀσχημώτατα!

— Καλὲ τί λές; ἄλλο δὲν μας ἔλει-
πε τώρα παρὰ νὰ ἐμβούμε ἐπὶ ἴδιο πλοι-
αριό με αὐτοὺς τοὺς Βολιβαρίνους!

— Ἐκαμες καλὰ νάρνηθῃς, ἀλλ' ἔ-
πρεπε νὰ το κάμνῃς με περισσοτέραν εὐ-
γένειαν, θεῖέ μου!



«Τὰ πλοίαρια τοῦ μέσου Ὀρενόκου. . .» (Σελ. 66, στήλ. α΄.)

— Δὲν εἶχα ἀνάγκην νὰ φανῶ εὐγε-
νὴς πρὸς ἕνα ἀδιάκριτον!

— Ὁ κ. Μιγκέλ δὲν εἶνε καθόλου
ἀδιάκριτος. Ἀπεναντίας ἐφάνη εὐγενὴς
καὶ καλός. Ἐπρεπε νὰ τὸν εὐχαριστή-
σῃς διὰ τὴν πρότασιν του. Ποῖος εἰξεύ-
ρει, μήπως οἱ φίλοι τοῦ καὶ αὐτός, με-
τὰ τὰς γνωριμίας ποῦ θὰ ἔχουν βέβαια εἰς
τὸν Ἀγίον Φερνάνδον, μᾶς εὐκολύνουν
εἰς τὸ ἔργον μας καὶ μας βοηθήσουν νὰ
εὕρωμεν, σέ καλὲ μου Μαρσιάλῃ, τὸν
συνταγματάρχην σου, καὶ ἐμὲ τὸν πα-
τέρα μου;

Λειμώνων, ἐρωτᾷ δὲ τὸν Πέτρον Βεσπόπουλον ἂν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν του· ἡ Ἀνακτοροσύρα παρακαλεῖ τὴν Χιακὴν Μαργαρίταν νύκτα ποδῶσθαι εἰς τὴν φιλίαν τῆς Ο. Π. τοῦς χαίρετισμούς της καὶ νὰ τῇ εἴπῃ διὰ μὲν πειστικότητα εἰς τὴν ὑπόσχεσίν της· ἡ Κτισσαρχμάλλω εὐχαρίστως θὰ φανερώσῃ τὸν ὄνομα της εἰς τὴν Ναυσικλῆν ἂν τῆς το φανερώσῃ πρώτα ἐκεῖνη· ἡ Χιονοσκεπὴς Δίρη ἀσπίζεται τὴν Μαργαρίτην ὁρόν.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: Προκυμῖαν τῆς Σμύρνης (Μ.Χ.Μ. στεῖλε 1 φρ. εἰς γαλλικὰ γραμματοτόμημα τῶν 10 λεπτῶν) Ἐρμημένη (Κ.Τ. αὐτὸ ἐξέλεξα· εὐγε πού ἐνθυμείσαι τοὺς ἀπόρους) Μικρὸν Φιλοπατριτ (Δ.Κ. αὐτὸ ἦτο πολὺ ὠραῖον· βεβαίως, ὅταν μὲν γράφεις, θὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν) Ναυτην Βερετᾶν (Δ.Φ. ἰδοὺ τὸ πρῶτον, τὸ ὅποιον πολὺ ἀγαπᾷς) Εὐμαίον (δὲν βάζω ἀρχικά· βλέπεις ὅτι σοὺ ἐξέλεξα ἐκ τῶν «πρὸς χάριν τῆς μητρὸς σου») Πάνα (Δ.Μ. αὐτὸ ἐξέλεξα, κύριε διάδοξε) Ἀκτιῶνα ὃν Σκοτεινὸν (Κ.Κ.) Ποιμενίδα τοῦ Παραχρῆκο (Δ.Φ. νὰ μου φιλήσῃς καὶ τὸν ἀδελφόν σου) καὶ Ἡπειρώτην (Κ.Δ.) αὐτὸ ἦτο ἐλευθερον· ἔστειλα Λυσόχαρτον καὶ Μ. Μυστικά.)

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ανταλλάξουν: τὸ Ἀνθος Ἀνθῶν μετὸν Ἀσπαστοταμίτην, Ἀργὸ Μενεξεδάκι καὶ Θάλασσαν τῆς Ἀνδρῶν· ἡ Σπαρτιάτις Χειλωνίς μετὸν Κάλυκα Ρόδου, Φύρδην· Μίρδην καὶ Σοφὸν Πιτταχόν· ἡ Χιακὴ Μαργαρίτα μετὸν Αἰγαῖον Πέλαγον, Ἥλιον τῆς Ἀγῆς καὶ Μαξιμοκοχό· ἡ Μαργαρίτοφρος μετὸν Ἰσπότην Γουλιέλμον, Ἀρταγιὰν καὶ Φίλαγγλον Ἐλληνα· ὁ Νοσταλγὸς Ἐλλήν μετὸν Ἐνδοξον Φαριανήν, Ἐμερᾶλδαν καὶ Ροβινσῶνα Κροῖσον· ἡ Μαριχὴ Εἰκὼν μετὸν Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας, Ἀποκτιῶνα Ἐλπίδα καὶ Κροσποῦτλιν τῆς Δίρης· ἡ Εὐχαρις μετὸν Κεντρί, Ἐλπίδα τῶν Δουκῶν, Τσουχτσαν καὶ Χιακὴν Μαργαρίταν· ἡ Ποιμενίς τοῦ Πηλίου μετὸν Μενεξεδάκι (τὴν ὅποιαν γνωρίζεις καλλίστα) Κεντρί καὶ Πικραμένην Κροῖσον· τὸ Σπήλαιον τῶν Μουσῶν μετὸν Χιαλμόν καὶ Ὀχρὸν Ἀνθος· ὁ Κουλαδίτης μετὸν Κεντρί, Καταρμάλλων, Φλοῖθον τοῦ Βυδεῖον Νοσταλγόν Ἐλληνα καὶ Αριστέα· ἡ Ἀγριοβιολέττα μετὸν Ἐλληνικήν Φουστανέλλαν, Φροῦ Φρού, Λοξίαν, Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρῶν καὶ Ἀντιόχην· τὸ Φύρδην Μίρδην μετὸν Τρεμοσύνον Ἀστέρι, Παρατοῦκλι, Μελαγχολικήν Σεληνολάτριν, Μαξιμοκοχό καὶ Ἀνδρόν τῆς Ἐρμῆ· ὁ Θαλασσιὸς Ζωγράφος μετὸν Μαργαρίτην Χιόν, Αἰθέρα καὶ Μικρὸν Ἀθηναῖον (τοῦ ὁποίου ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα) ὁ Σοφὸς Πιτταχός μετὸν Ἀρσῆν Ἀνθοδέμνην, Εὐγενή Καρδίαν καὶ Ἐξηγητικὸν Κῦμα· τὸ Ἀστρο Κροῖσον μετὸν Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης· ἡ Σαυθὴ Βοδῆ μετὸν Δημιτρίδα Βώλον, Βασιλέα τοῦ Κατέρρον, Σοφὸν Πιτταχόν καὶ Συννεφώδην Ἡμέραν.

Ἀπὸ ἑνὸς γλυκοῦ φίλου στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ἐρμητὴν Πλοῖον τοῦ Δουαδέσιν (σοὺ ἔστειλα τὸν ὄνομα) Στεφάνον Δίρη (τώρα βλέπεις, ἀρχίζει καὶ ἡ ὠραίότης τῆς ἐσχῆς, μαζὶ μετὸν προσευχὴν καὶ τὴν νηστείαν) Μαριὰν Κ. Πολέμη (τὰ ἔστειλα) Ἰερὸν ἐκὼν Ναυτοπούλου εἰπέ εἰς τὴν νέαν μας φιλίαν, ὅτι, κατὰ τὸν Κα. οὐκ ἔστιν ὁρεῖται νὰ μου γράψῃ ἐπιστολὴν· Ἐρμητὸν Νέφρον ὠραία ἡ ἐπιστολή σου ἀλλὰ πόσον ἐδουλομένη καὶ τὴν διαβάτω! τὴν βιαστικὰ γραμμένην που ἦτο! διατί; Λοξίαν

(δὲν πειράζει· λάθω πού γίνονται) Ἀνθῶν τῶν Μωρώς, Χιακὴν Μαργαρίταν (καλῶς νὰ ἔλθῃς· μετὰ γὰρ μου χαρὰν θὰ σε ἰδῶ· τὴν πληροφορίαν σου δὲν δημοσιεύω, διότι τώρα πλέον θὰ τὴν εἴπω προσηγορικῶς) Ἀέοντα τῆς Θαλάσσης (προσηγορικῶς μετὰ ὀνόματά δὲν δημοσιεύονται διὰ τοῦτο ἀποφραῖς, μόνον ἡ μίαν θὰ δημοσιεύω) Πιτταχόδα Ἐρμητὴν, Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης ὠραία λοιπὸν τὰ νέα τῆς ἐβδομάδος, ἐκτός τοῦ λυπηροῦ ἐπεισοδίου τοῦ Α.Β. ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶνε πλέον φίλος μου) Δημ. Ἀδαμοῦλιν, Μ. Παπαδόπουλον (ὁ ὅποιος ἀναγινώσκει τὸν Ὀνομαστικόν Ὀρενίκον μετὰ προσοχὴν καὶ μὲ εὐχαρίστησιν) Μαξιμοκοχό (εὐχαριστῶ πολὺ· φυλλάδιον ἔστειλε) Δίον τὸν Ἥλιον, Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφήν) Πικραμένην Καρδίαν (ὁ Χ. Ξενοπούλος σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὴν ἐγγραφήν σου, καὶ διότι ἔδωκες καὶ εἰς ἄλλους τὴν Ἀγγελίαν) Χωλὸν Διάβολον ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· ἡ διὰ ψηφοφορίας βράβεισις τοῦ καλλιτέρου ψευδωνύμου ἐγένετο τὴν πρώτην φορὰν πού το ἐπρότεινε νὰ κίπῃς· ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν λόγον, διατὶ νὰ ἐπαναληθῇ; θὰ ἦτο ἄσκοπον ἐντελῶς καὶ θὰ ἐκοπίαζον μόνον ἐγώ, χωρὶς νὰ ὠφελῇτε σε τίποτε· ἐγὼ δὲ ἐννοῶ νὰ κοπιᾷς, ἀλλὰ καὶ νὰ ὠφελῇτε) Ἀκτινοβολῶσαν Σελήνην (λοιπὸν, τώρα πού ἐπέρασαν τὰ καρινάβια καὶ ἡσύχασες ἀπὸ τὰς παρελάσεις, γράφω μου συχνότερα τὰ γραμματάκια σου μετὰ νύχταρσιν) Γέρον· Κροῖσον (τὸ ψευδώνυμόν σου μ' ἀρέσει πολὺ φαίνεται ὅτι εἶσαι καλὸ παιδί, ἀρ' οὐ ἀγαπᾷς τὸν πολὺ τὸν διδάσκαλό σου· ἀλλὰ τὸ ἀξίζει διότι πραγματικῶς εἶνε ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους μας διδασκάλους) Κῦμα τῆς Ἀμᾶστριδος (ἔστειλα ἐκ νέου, καὶ πιστεύω ὅτι τὰ ἔλαβες· βέβαια τὸ λάθος εἶνε τὸ ταχυδρομεῖον) Ἀντ. Ἀλ. Μελετόπουλον (ὁρῶ ἡ παρατήρησίς σου διὰ τὸ Ἀνθῶν Βραδεῖον· πράγματι ἂν ὁ Κανονισμός μείνῃ οὕτω, μετ' ὀλίγον δὲν θὰ προφθάνω νὰ γράψω τοὺς βραβευμένους, νὰ δημοσιεύω εἰκόνας καὶ νὰ χαρίζω τὸ μόνον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ προσηγορικοῦ θὰ τροποποιηθῇ καταλλήλως) Λευκὸν Ἰακίνθον (δὲν θὰ ἐδίδασκες μετὰ προσοχὴν τὸν Ὀδῆρον, διότι τότε δὲν θὰ μου ἔστειλες ἀσκήσεις πρὶν προκηρυχθῇ διαγωνισμός) Φλοῖθον τοῦ Βυδεῖον (ἐφθασαν ἐγκαίρως) Μικρὰν Ἀνθοδέμνην, Δ.Ν. Ἀγαπητὴν ([Ε] χαίρω πού σ' εὐχαρίστησε τόσο ὁ Μὰν Ἀδάμ καὶ πού σε κάμνον φαεινὸν τὰν ἀνγίσματά μου· ὁ Χ. Παῖδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις) Ζουλέικαν (ὅλα ἐλήφθησαν καὶ μὴν ἀνησυχῇ· ἐκεῖνο πού ζητεῖ, εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ σκέψιν καὶ σὺ ὀλίγον καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι εἶνε ἀδύνατον, καὶ θὰ γεννηθῶν πολλὰ παράπονα ἂν το κάμω) Κρητικὸν Κάστανον ([Ε] τὸ ὅποιον ἀπορεῖ πῶς εἰς τὸν Κινεζικόν Διαγωνισμὸν δὲν ἐβραβεύθη) Κινεζικὸς Ἀῖ! Τὸ Βῦσθημον διὰ τὴν λαμπρὰν καλλιγραφίαν τῆς ἐπιστολῆς σου) Κοιμητριάδα Κιθῶν (μετὰ τὴν θερμότητα συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τῆς καλῆς καὶ πολυτιμῆς γιανίας της) Γλυκὴν Σελήνην (μετ' ὀλίγον θὰ μάθῃς διατὶ τὸ μυθιστόρημα ἐπιγράφεται «αἱ ἀνεψιᾶς» καὶ ὅχι «ἡ ἀνεψία») Ροδῶνρον Ἡλέαν (ἡ ἐπιστολή σου μαρτυρεῖ πολλὴν ἀγάπην σ' εὐχαριστῶ θερμῶς) Ἀνθος τοῦ Ζαπτεῖον (τὸ ὅποιον ξεσπάδην ἀκάματον εὐγε τοῦ!) Τρικέφαλον Κέρβηρον (τὸν Ἰούλιον, ἔχει καλῶς) Ἀλλοτρίοπαλλον (τὸ εὐχομαι ἐκ ψυχῆς· ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἀπὸ σὲ ἐξαρτᾶται) Χιακὸν Ὀρενίκον ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν καὶ ποικιλήν ἐπιστολήν· ἔσσεας χρόνιαν συνδρομῆτάς μου! πῶς ἐπέρασαν!) Ἀρταγιὰν ([ΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τῆς «Σπινγὸς τῶν Πάγων» καὶ τοῦ «Κληρονομίου τοῦ Ροβινσώνας» βεβαίως κατὰ λάθος ἡ Χιακὴ Μαργαρίτα σοὺ ἐπρότεινε ἐκ νέου Μ. Μυστικά, ἀρ' οὐ τῆς ἔστειλες ἥδη καὶ ἀναμένεις ἰδικά της) Βασιλέα τῶν Ναυτῶν (μὲν ἤρεσεν ἀρετὰ· σὶ ἰδεῖαι εὐμορφῆς, σὶ στίχοι ἔδω'· ἐνὶ ἀπεριττεχνῶν· ἀλλὰ διὰ νὰ σου

εἴπω γνώμην πλέον συγκεκριμένην, πρέπει ἰδῶ περισσύτερα) Μικρὸν Ἀθηναῖον κτλ. κ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβον μετὰ τὴν 17 Φεβρουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράψῃς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὡς ἑκάστης περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

72 Δεξιόγραφος.

Ἐν ζῶν, δύο γράμματα καὶ ἑν ἀριθμητικόν. Πασίγνωστον τῶν Ἀθηνῶν μᾶς κάμουν στρατηγὸν Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ζωφροῦ Νέφρον

73. Συλλαβογράφος.

Τοῦ Ἰακῶβ ἑνα νῖον μετὰ ἄρθρον ἂν ἐνώσῃς. Πολὺ μεγάλον ποιητὴν εὐθὺς θὰ φανερώσῃς. Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ἀθῆν

74. Στοιχειογράφος.

Ἄν ἀκίφαλον μᾶφισιν, σὲ δροσίω. Ἄν μου βλήνῃ; τὸ κεφάλι, σὲ φοβίω.

Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ἀσπρο Ποντικῶν

75. Λεξιγύμνα.

Μέρος γῆς τάρσενικόν μου.

Καὶ πτηνὸν τὸ θηλυκὸν μου.

Ἐσάλην ὑπὸ τῆς Ἰριγνῶν

76. Γωνία.

+ * * * * = Πτηνόν.
* + * * * = Θέα.
* * + * * = Υἱὸς ἀγαθός.
* + * * * = Στρατηγὸς Ἀθηναῖος.
+ * * * * = Νῆσος τῆς Εὐρώπης.
Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ζῶον.

Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Τριγνῶν

77-78. Μεταμορφώσεις.

1.— Ὁ Λάρος δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ μὲν.
2.— Ἡ νῆσος δι' 5 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ὅρα.

Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ἡρώος Ὁρῶν

79. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τάρχη καὶ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀντωνυμίαν, τὰ δὲ δευτέρω πάλιν Θεσσαλίαν.

1, Κράτος εὐρωπαϊκόν. 2, Πόλις γνωστὴ τῆς ρωμαϊκῆς ἱστορίας. 3, Θηρίον. 4, Ὅρος Ἀσίας. 5, Τίτλος αὐτοκρατορικός. 6, Ὅρος Ἑλλάδος. 7, Ἐντομον.

Ἐσάλην ὑπὸ τῆς Καυκάσου

80. Λογοπαίγνιον.

Ποῖον ἐπιπλόν, ὅσον καὶ ἂν εἴνε ἴσον, γέρνῃ Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Πιτταχῶν

81. Φωνηεντόλιπον.

λθ - σιν - * - τ - νς - σφλς - κνς
Ἐσάλην ὑπὸ τοῦ Ἰπποῦ τοῦ Ἀσπῶν

82. Γρίφος.

ε υς
ε τε ε : Π εἶμαι ναι υς πῖ υς
ε ε υς υς
ε υς
Ἐσάλην ὑπὸ τῆς Συννεφώδους Ἡμέρας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 1-2.

1. Ἰριγνῶνα (ι, ρι, γένετα). — 2. Μήδεα (δε' α.) — 3. Γάτος· ἄγιος. — 4. Ἡρα. — 5. ΝΟΜΑΣ (εἰς τὴν ΣΑΜΟΝ) ΟΡΑΜΑ (τὸ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ) ΜΑΚΑΡ (περὶ ΡΑ ΚΑΜνε) ΑΜΑΞΑ (ἀνὰ ΑΜΑΣΙ) ΣΑΡΑΞ (ἄμαΞΑ ΡΑΣτῶν)

6 Ποῖος εἶπε τὸ περίφημον: «ἦλθα, εἶδα, κῆσα» — Ὁ Κόισα. — Πότες; — Τῷ 470 π. — Θουμάζω τὴν ἀμείβαν σου! Ποῖος τὸ π. — Τῷ 47 π. Χ. — 7. Μετοχή (μετὰ Χρ. — ΖΗΝΟΝ, ΕΛΑΤΗ (Ζεφυρος, Ἡλίας, ΝΑΐδης, ὌΤΟΣ, ΝΗΣΟΣ). — 8. Ὅποιος κάθεται κρῖναι, κ' ὁποῖος περπατεῖ μαζῶναι. — 10. Ἐνὸς ἑνα κάμουν δύο.